

Arrestnummer
<i>CI 1112</i> / 2025
Repertoriumnummer
2025 / <i>2869</i>
Datum van uitspraak
12 september 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/1398 2024/VJ11/937

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/1398 - 2024/VJ11/937

Not.nr. GE.66.L2.002294/17

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. (RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- burgerlijke partij -

2. nr. (RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- burgerlijke partij -

3. nr. (RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr. ON

.met zetel te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt:

A geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een

bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk voormalige opslagruimten en werkplaatsen te hebben omgevormd tot een sociocultureel / religieus centrum, bestaande uit een gebedsruimte met afzonderlijke ontspanningsruimte voor de jeugd, een afzonderlijke cafetariaruimte en polyvalente ruimtes met kookvoorziening en sanitaire blok,

op een perceel gelegen te kadastraal gekend als
in eigendom toebehorend aan
met maatschappelijke zetel te
met ondernemingsnummer

Te in de periode van 1 september 2016 tot en met 8 januari 2019 (zie ok1 st. 3-5, 23, 40 – ok2 st. 3-7, 42-44, 73-76, 88-89, 94 en ok3 st. 4-7, 9-10, 16, 18, 25-26, 27, 197-206, 211-212, 215-219, 231 en 251)

(art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Feiten voor 01/03/2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1 al 1-1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

B vellen van bomen die hoogte van één meter boven maaiveld een stamomtrek van één meter hebben zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het vellen van bomen die op een hoogte van één meter boven het maaiveld een stamomtrek van één meter hebben en geen deel uitmaken van de oppervlakten, vermeld in artikel 4.2.1., 2° van voornoemde Codex, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van dezelfde Codex, in stand gehouden, **namelijk** in strijd met de voorwaarden, opgenomen in de regulariserende vergunning van 23/02/2018,

geen heraanplanting van 32 inheemse bomen te hebben uitgevoerd in het daaropvolgend plantseizoen,

op een perceel gelegen te

kadastraal gekend als

in eigendom toebehorend aan

, met maatschappelijke zetel te

net ondernemingsnummer

Te in de periode van 23 februari 2018 tot en met 30 mei 2019 (zie ok1 st. 3-5, 23, 40 – ok2 st. 3-7, 42-44, 73-76, 88-89, 94 en ok3 st. 4-7, 9-10, 16, 18, 25-26, 27, 197-206, 211-212, 215-219, 231 en 251)

(art. 4.2.1., 3°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Feiten voor 01/03/2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1 al 1-1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

C gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk** het perceel gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van allerlei materiaal en afval, bestaande uit o.a. verkeerssignalisatie, autobanden, ingedeukte opslagtanks, bouwmaterialen, bouwafval, containers, geaccidenteerde wagens,...

op een perceel gelegen te

kadastraal gekend als

in eigendom toebehorend aan

met maatschappelijke zetel te

net ondernemingsnummer

Te in de periode van 7 april 2017 tot en met 22 januari 2020 (zie ok1 st. 3-5, 23, 40 – ok2 st. 3-7, 42-44, 73-76, 88-89, 94 en ok3 st. 4-7, 9-10, 16, 18, 25-26, 27, 197-206, 211-212, 215-219, 231 en 251)

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Feiten voor 01/03/2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1 al 1-1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

D functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk** verharding met steenpuin te hebben aangebracht en verschillende constructie te hebben gesloopt, waarbij de verharde ondergrond werd behouden, en gewoonlijk wordt gebruikt als stapelplaats voor materialen,

op een perceel gelegen te kadastraal gekend als
n eigendom toebehorend aan
met maatschappelijke zetel te
met ondernemingsnummer

Te in de periode van 16 maart 2017 tot en met 5 september 2019 (zie ok1 st. 3-5, 23, 40 – ok2 st. 3-7, 42-44, 73-76, 88-89, 94 en ok3 st. 4-7, 9-10, 16, 18, 25-26, 27, 197-206, 211-212, 215-219, 231 en 251)

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Feiten voor 01/03/2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1 al 1-1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

E optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning,

verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk**

1 Te in de periode van 30 juni 2019 tot en met 1 mei 2020

(zie ok1 st. 3-5, 23, 40 – ok2 st. 3-7, 42-44, 73-76, 88-89, 94 en ok3 st. 4-7, 9-10, 16, 18, 25-26, 27, 197-206, 211-212, 215-219, 231 en 251)

een ondoorzichtige afsluiting te hebben opgericht,

2 Te in de periode van 1 januari 2018 tot en met 5 september 2020

(zie ok1 st. 3-5, 23, 40 – ok2 st. 3-7, 42-44, 73-76, 88-89, 94 en ok3 st. 4-7, 9-10, 16, 18, 25-26, 27, 197-206, 211-212, 215-219, 231 en 251)

Een muur te hebben opgericht,

3 Te in de periode van 13 december 2018 en 10 april 2019

(zie ok1 st. 3-5, 23, 40 – ok2 st. 3-7, 42-44, 73-76, 88-89, 94 en ok3 st. 4-7, 9-10, 16, 18, 25-26, 27, 197-206, 211-212, 215-219, 231 en 251)

Een terrasoverkapping aan de gebedsruimte te hebben opgericht,

4 Te in de periode van 30 januari 2018 en 19 april 2018

(zie ok1 st. 3-5, 23, 40 – ok2 st. 3-7, 42-44, 73-76, 88-89, 94 en ok3 st. 4-7, 9-10, 16, 18, 25-26, 27, 197-206, 211-212, 215-219, 231 en 251)

Het sheddak van de huidige gebedsruimte te hebben vervangen door een plat dak,

op een perceel gelegen te kadastraal gekend als
in eigendom toebehorend aan
met maatschappelijke zetel te
met ondernemingsnummer

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Feiten voor 01/03/2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1 al 1-1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 21 mei 2024 op tegenspraak als volgt:

“Vooraf

Verbeterd de dagvaarding als volgt:

*“A geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of in strijd met een geldige vergunning
(...)”*

meer bepaald de hoofdfunctie industrie en bedrijvigheid te hebben gewijzigd naar de hoofdfunctie dagrecreatie, met inbegrip van sport, bestaande uit een gebedsruimte met afzonderlijke ontspanningsruimte voor de jeugd, een afzonderlijke cafetaria-ruimte en polyvalente ruimtes met kookvoorziening en sanitaire blok,

(...)

*Te in de periode van 1 september 2016 tot en met 8 januari 2019
(...)”*

Op strafgebied

Ten aanzien van

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A (zoals verbeterd), B, C, D, E.1, E.2, E.3 en E.4 bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A (zoals verbeterd), B, C, D, E.1, E.2, E.3 en E.4:

*tot een **geldboete** van **16.000,00 EUR**, zijnde **2.000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand*

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 298,98 EUR.

Herstel

Beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur lastens beklaagde
het herstel van het perceel gelegen te
kadastraal gekend als
hetgeen impliceert:

- Het uitvoeren van aanpassingswerken:
 - het verwijderen van alle steenpuinverharding, zodat slechts maximaal 80 m² aan niet-noodzakelijke verharding overblijft;
 - de gedeeltelijk gesloopte constructies en hun afbraakmaterialen volledig van het goed verwijderen;
- Het herstel in de oorspronkelijke staat:
 - het verwijderen van het opgeslagen materiaal en materieel;
- Staken strijdig gebruik:
 - gebouwen niet langer gebruiken als sociocultureel/religieus centrum;
 - het goed niet langer gewoonlijk gebruiken voor de opslag van materiaal, materieel en afval;
 - het goed niet langer gewoonlijk gebruiken voor het stallen van wagens;

en dit wat de aanpassingswerken en het herstel in de oorspronkelijke staat betreft binnen een termijn van acht maanden vanaf de dag dat dit vonnis in kracht van gewijsde is, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in nakoming van dit bevel; en wat het staken van het strijdig gebruik betreft binnen een termijn van twee maanden vanaf de dag dat dit vonnis in kracht van gewijsde is, onder verbeurte van een dwangsom van 4.000 euro per vastgestelde overtreding na het verstrijken van de termijn van twee maanden;

machtigt overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de gemeente Zelzate tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel.

Op burgerlijk gebied

Ten aanzien van
partijen

Verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen
en ontvankelijk en in de volgende mate gegrond.

Veroordeelt beklaagde om aan elke burgerlijke partij een definitief bedrag van **1,00 EUR** te betalen voor de geleden materiële en morele schade, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 3 september 2018 tot de datum van dit vonnis en vanaf dan te vermeerderen met de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet tot de datum van algehele betaling.

Beveelt beklaagde op vordering van de burgerlijke partijen
over te gaan tot het **herstel in natura** van het perceel gelegen te
hetgeen impliceert:

- Het uitvoeren van aanpassingswerken:
 - het verwijderen van alle steenpuinverharding, zodat slechts maximaal 80 m² aan niet-noodzakelijke verharding overblijft;
 - de gedeeltelijk gesloopte constructies en hun afbraakmaterialen volledig van het goed verwijderen;
- Het herstel in de oorspronkelijke staat:
 - het verwijderen van het opgeslagen materiaal en materieel;
- Staken strijdig gebruik:
 - gebouwen niet langer gebruiken als sociocultureel/religieus centrum;
 - het goed niet langer gewoonlijk gebruiken voor de opslag van materiaal, materieel en afval;
 - het goed niet langer gewoonlijk gebruiken voor het stallen van wagens;

en dit wat de aanpassingswerken en het herstel in de oorspronkelijke staat betreft binnen een termijn van acht maanden vanaf de dag dat dit vonnis in kracht van gewijsde is en wat het staken van het strijdig gebruik betreft binnen een termijn van twee maanden vanaf de dag dat dit vonnis in kracht van gewijsde is.

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de gerechtskosten van de burgerlijke partijen
met inbegrip van een gezamenlijke
rechtsplegingsvergoeding van **1.800,00 EUR**.

Wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Overige burgerlijke belangen

Houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 7 juni 2024 door de beklaagde
- 11 juni 2024 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 6 februari 2025 (inleidingszitting) legde het hof bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 15 mei 2025.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 15 mei 2025 in het Nederlands:

- de beklaagde in haar middelen van
verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te
en meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal,
- de burgerlijke partijen in hun
middelen vertegenwoordigd door meester voor meester I
beiden advocaat met kantoor te

2.1 De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 21 mei 2024 werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

In het door de advocaat van de beklaagde ingediende *“grievenformulier hoger beroep”*, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk over de schuld, de straf, de burgerlijke rechtsvordering en de herstellvordering.

In het door het openbaar ministerie ingediende *“grievenformulier hoger beroep”* wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de strafmaat en de dwangsom.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.2 De hoger beroepen van respectief de beklaagde

en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

De beklaagde deed op de rechtszitting van 15 mei 2025 afstand van de grief over de schuld. Het hof verleent haar hiervan akte. Dit brengt mee dat het hof geen saisine meer heeft over de schuld en dat de strafrechtelijke schuld van de beklaagde voor de telastleggingen A (zoals verbeterd), B, C, D, E1, E2, E3 en E4 definitief vaststaat. Ook de beslissing om de burgerlijke belangen aan te houden is definitief, net als de beslissing over de kosten van de strafvordering in eerste aanleg, de beslissing over de bijdrage aan het Begrotingsfonds en de beslissing over de vaste vergoeding.

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen. Meer bepaald heeft het hof enkel nog te oordelen over de straf en wat daar mee samenhangt, de burgerlijke rechtsovereenkomst en de herstellingsvordering.

3. Het hof herhaalt het feitenoverzicht van het beroepen vonnis:

*"1. Op 7 april 2017 ging de stedenbouwkundig ambtenaar van ter
 plaats op het adres Dit gebeurde naar
 aanleiding van een klacht omtrent het inrichten van een plaatsen van koepels
 en parkeerproblemen. Ze werden te woord gestaan door voorzitter van de
 Hij deelde mee dat hij van de eigenaar van
 het pand, het pand mag gebruiken voor activiteiten van
 omdat er geen enkele andere locatie is. De regularisatie voor een
 ontmoetingscentrum, werd eerder geweigerd. Een
 vijftiental personen betraden een zaaltje achter het woonhuis voor het
 Sinds september 2016 werd de site gebruikt voor het gebed op vrijdag. Er waren
 maximaal 25 tot 30 personen aanwezig. Bij aanwezigheid van Iman wordt er de
 zaterdag en de woensdagnamiddag les gegeven vooraan in het woonhuis.
 verklaarde dat er geen aanpassingen gedaan werden en de gebouwen aan
 de straatzijde vergund waren als woongelegenheden.*

*Op 19 april 2017 werd verhoord. Hij verklaarde dat de burgemeester op de
 hoogte was van de activiteiten en ermee akkoord was gegaan dat de activiteiten
 plaatsvonden tot ze de sanering van de grond, de aankoop van het pand en de
 renovatie rond zouden hebben.*

*Op 24 mei 2017 liet de burgemeester weten dat er geen
 toestemming werd verleend om het pand te gebruiken als*

2. Naar aanleiding van een klacht aangaande functiewijziging naar graven van wegen en aanleggen van parkeerterreinen en de illegale kap van buffergroen, ging de politie met de dienst stedenbouw van ter plaatse op 13 december 2018. De voorzitter was niet aanwezig en gaf geen toestemming om foto's te nemen. Er werd vastgesteld dat de cafetaria en gebedsruimte in gebruik waren. De inrichting van de ruimte gebeurde in hoofdzaak zonder het uitvoeren van stabiliteitswerken met uitzondering van het aanbrengen van een nieuwe deuropening.

Voorzitter werd verhoord op 11 januari 2019. Hij verklaarde dat er een vergunning was gevraagd voor de gebedsruimte en cafetaria. De gemeenschap had deze nog niet in gebruik genomen. Het was wel zo dat deze reeds werden ingericht en er af en toe bestuursleden of vrijwilligers aldaar vertoefden.

Beklaagde diende inderdaad op 27 november 2018 een omgevingsvergunningsaanvraag in voor het omvormen van een ééngezinswoning met werkplaats en loods tot een tijdelijke gebedsruimte met cafetaria en gemeenschappelijke kook- en activiteitenruimte. Het dossier bleek echter niet volledig en werd op 21 december 2018 terug ingetrokken.

3. Op 3 september 2019 ging de verbalisant ruimtelijke ordening van ter plaatse. Er werden allerlei handelinaen vastgesteld die zonder vergunning waren gebeurd op de percelen Er werd een stakingsbevel opgelegd voor het aanbrengen en openspreiden van stenen/verharding. Er werden ook een onvergunde functiewijziging en verschillende milieumisdrijven vastgesteld. De vaststellingen zijn niet vergund volgens het bodemsaneringsproject dat liep op deze percelen. De percelen bevinden zich in woongebied.

Het overgrote deel van de misdrijven was zichtbaar vanop straat. Dat vermindert de ruimtelijke kwaliteit van het woongebied, vooral en in grote mate door de opslag. Hetzelfde gold voor de ondoorzichtige afsluiting: die zorgde voor een meer gesloten straatbeeld.

Het slopen van de dak van het hoofdgebouw en van de bijgebouwen, veranderde het uitzicht van de omwonenden en de inblik naar deze percelen en vanuit deze percelen. Het viel te verwachten dat het uitzicht voor de omwonenden en de inblik naar deze percelen en vanuit deze percelen hierdoor verandert. De achtertuinen van de omwonenden kunnen minder privacy hebben.

Het aanbrengen van de verharding verhoogt de hoeveelheid regenwater die toestroomt naar de tuin van de buur in het zuiden, aan vooral op piekmomenten van hevige neerslag.

De impact van de gemetste muur is beperkt.

Het uitvoeren of voortzetten van de handelingen schaadt dan ook de ruimtelijke ordening, zowel voor de huidige generaties als voor de toekomstige.

4. Op 14 november 2019 stelde de verbalisant ruimtelijke ordening van vast dat er ondanks het stakingsbevel een tweede hoop stenen werd aangebracht zonder vergunning alsof de stenen zouden dienen om bijkomende verhardingen aan te leggen. Het stakingsbevel werd verwijderd, waarbij het plastic omhulsel halverwege is gescheurd, alsof het met grote kracht of met een scherp voorwerp heeft weggehaald. Er werd een nieuw stakingsbevel aangebracht.

Omdat er niemand aanwezig was, belde de verbalisant op. dacht dat de hoop stenen wellicht werd aangebracht vlak na het vertrek van de verbalisant op 3 september 2019. Hij zou leveringsbonnen bezorgen. Enkel leveringsbonnen van in mei 2019 werd echter bezorgd.

5. Op 10 januari 2020 werd verhoord. Hij verklaarde sinds 1 oktober 2017 voorzitter te zijn van de Deze heette intussen De heeft de terreinen en gebouwen in vruchtgebruik. De locatie was eigendom van

Hij had zelf als voorzitter en in naam van de opdracht gegeven voor de werken. De werken waren gestart in 2018. Het betrof allemaal vrijwilligerswerk op initiatief van de leden. Het betrof de afbraak van bouwvallige en gevaarlijke constructies en het verwijderen van sloop- en ander afval. De bodem moest gesaneerd worden en het asbest verwijderd. Het saneringsdossier werd reeds afgerond en overgemaakt aan OVAM.

Sinds begin 2019 werd er een architect aangesteld om het stedenbouwkundig dossier in orde te maken.

Aanvankelijk waren geen vergunningsplichtige werken gepland. Doch van een aanpalende loods diende het dak te worden vervangen omdat dit asbest bevatte en in slechte staat was. Dit dak was afgewaaid tijdens een storm. Een andere loods waaide volledig om tijdens een storm. Dat waren ze toen beginnen opruimen; ze waren zich van geen kwaad bewust.

Hij verklaarde dat hij lange tijd niets meer ontvangen had van het gemeentebestuur van Pas eind 2019 waren ze terug rond te tafel gaan zitten. Na diverse momenten van overleg was er een regularisatieaanvraag ingediend op 22 december 2019. Sinds september 2019 waren alle werken gestopt.

De vergunning werd door het college bij besluit van 7 augustus 2020 verleend onder voorwaarden. Er werd beroep aangetekend door de thans in zake zijnde burgerlijke partijen. De Deputatie weigerde de vergunning op 11 februari 2021. Onder meer het mobiliteitsaspect was onvoldoende uitgewerkt. Ook bevindt er zich op 100 meter van de site reeds een moskee. Er was reeds een hoge parkeerdruk en het aanbod aan openbaar vervoer was beperkt.

6. Bij brief van 10 mei 2021 werd een herstellvordering ingeleid bij het parket door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur. Deze vordering kreeg een positief advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering.

7. Op 25 februari 2022 werd _____ opnieuw verhoord omtrent zijn intenties. Hij verklaarde dat ze een mobiliteitsplan hadden opgemaakt en er een nieuwe aanvraag ging gebeuren. Het college weigerde de vergunning echter op 6 september 2022. Bij het openbaar onderzoek werden er 59 bewaarschriften ontvangen. Over de mobiliteitsstudie werd gesteld dat deze geen representatief beeld gaf van de parkeernood en het aantal bezoekers. Ook werd niet verduidelijkt wat de vermelde tijdelijkheid zou zijn van de functiewijziging.

8. De verbalisant ruimtelijke ordening van _____ ging op 12 mei 2023 op controle ter plaatse om de aanplant van bomen na te gaan. Er kon een gedeeltelijk stedenbouwkundig herstel worden vastgesteld:

- Het gebouw werd nog steeds gebruikt als socio-cultureel en/of religieus centrum.
- Er is nog steeds meer dan 80 vierkante meter steenpuinverharding.
- De eerder gedeeltelijk gesloopte constructies zijn nog niet volledig van het goed verwijderd: hun betonfundering is nog steeds aanwezig.
- De grond wordt gewoonlijk gebruikt voor het opslaan van materiaal/materieel en/of afval, grotendeels zichtbaar van op _____ en van bij burens.
- De groene plastic doek is verwijderd van de afsluiting langs _____ Die afsluiting is nu doorzichtig, wat goed is.
- Er zijn minstens 32 jonge bomen aanwezig, die er minstens grotendeels streekeigen uitzien, zoals populieren en wat eruitziet als fruitbomen. Daarnaast zijn er ook jonge hagen aanwezig.
- Er zijn geen wagens meer buiten gestald.

De herstellvordering werd als volgt aangepast:

- Het betalen van een meerwaarde van 3.222,79 euro voor de bijkomende deuropening en de dakrenovatie aan de huidige gebedsruimte en voor de stabiliteitswerken in het kader van het winddicht maken van de voormalige garage en gedeeltelijke sloop.
- Het uitvoeren van aanpassingswerken:
 - het verwijderen van alle steenpuinverharding, zodat slechts maximaal 80 m² aan niet-noodzakelijke verharding overblijft.
 - de gedeeltelijk gesloopte constructies en hun afbraakmaterialen volledig van het goed verwijderen.
- Het herstel in de oorspronkelijke staat:
 - het verwijderen van de terrasoverkapping.
 - het verwijderen van het opgeslagen materiaal en materieel.
- Staken strijdig gebruik:
 - gebouwen niet langer gebruiken als sociocultureel/religieus centrum.
 - het goed niet langer gewoonlijk gebruiken voor de opslag van materiaal, materieel en afval.
 - het goed niet langer gewoonlijk gebruiken voor het stallen van wagens.”

4. Terecht legde de eerste rechter overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek voor de bewezen misdrijven samen één straf op.

Voor alle feiten, die nog niet definitief werden beoordeeld, geldt vanaf 4 augustus 2025 de wet van 18 juli 2025 houdende maatregelen met het oog op de vermindering van de overbevolking in de gevangenissen en tot invoering van de principiële onmogelijkheid om het elektronisch toezicht uit te voeren op de plaats waar het slachtoffer verblijft (BS 4 augustus 2025, 64.285).

Artikel 2 van deze wet bepaalt: *"Artikel 7 van het Strafwetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 april 2014, zelf vervangen bij de wet van 5 februari 2016, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt aangevuld met de paragrafen 2 en 3, luidende:*

"§ 2. Bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat, streeft de rechter de volgende doelen na:

1° het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet;

2° het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht en van het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade;

3° het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader;

4° het beschermen van de maatschappij.

Binnen de grenzen van de wet moet de rechter naar een rechtvaardige proportionaliteit tussen het misdrijf en de straf zoeken.

Alvorens een straf uit te spreken, moet de rechter deze doelstellingen in overweging nemen, maar ook de ongewenste neveneffecten van de straf ten aanzien van de rechtstreeks betrokken personen, hun omgeving en de samenleving.

§ 3. Voor feiten strafbaar met een maximale gevangenisstraf van zes maanden en indien de rechter overweegt om een effectieve gevangenisstraf op te leggen, legt hij een straf onder elektronisch toezicht, een werkstraf of een autonome probatiestraf op, indien voldaan is aan de voorwaarden bepaald door de artikelen 37ter, 37quinquies en 37octies.

Voor feiten strafbaar met een gevangenisstraf van meer dan zes maanden tot drie jaar en indien de rechter een effectieve gevangenisstraf oplegt, omkleedt hij met redenen waarom de bestraffing niet door een straf onder elektronisch toezicht, een werkstraf of een autonome probatiestraf kan worden bereikt indien voldaan is aan de voorwaarden bepaald door de artikelen 37ter, 37quinquies en 37octies."

Door het plegen van de bewezen misdrijven, gaf de beklaagde aan geen oog te hebben voor de specifieke regelgeving, maar evenmin voor de belangen en de rust van de concrete

omgeving en de omwonenden. De beklaagde rekende erop te kunnen genieten van de gevolgen van voldongen feiten. Dat er nog steeds geen volledig herstel werd uitgevoerd, past hierin.

Het gunnen van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling geeft in die omstandigheden onvoldoende uiting van de maatschappelijke afkeuring voor de feiten. Bovendien zal dit geenszins het herstel van het maatschappelijk evenwicht en de aangerichte schade bevorderen. Integendeel, zou dit een aansporing zijn de strategie van de voldongen illegale feiten verder te hanteren.

Het opleggen van een effectieve geldboete, zoals de eerste rechter deed, zal de beklaagde als vereniging bovendien niet sociaal declasseren, al zeker niet in haar eigen omgeving en ten aanzien van haar eigen leden.

Het hof bevestigt de door de eerste rechter opgelegde straf, die in proportie is met de bewezen feiten. De door de beklaagde ingeroepen verzachtende omstandigheden kunnen voor het hof niet leiden tot een lagere geldboete of tot een (gedeeltelijk) uitstel van de uitspraak van de veroordeling. Ook dit zou de beklaagde onvoldoende aanzetten tot effectief herstel.

5. Het hof veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beroep.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

6. Over het herstel overwoog de eerste rechter als volgt:

“Bij brief van 10 mei 2021 werd een herstellvordering ingeleid bij het parket door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur. Deze vordering kreeg een positief advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering. De herstellvordering werd nog aangepast in een pv dat aan het parket werd toegestuurd op 6 juli 2023 naar aanleiding van de vaststelling van een gedeeltelijk herstel.

Beklaagde stelt dat deze herstellvordering deels zonder voorwerp zou zijn.

- Er wordt een bewijs neergelegd van betaling van de meerwaardesom van 3.222,79 euro voor de bijkomende deuopening en de dakrenovatie aan de huidige gebedsruimte en voor de stabiliteitswerken in het kader van het winddicht maken van de voormalige garage en gedeeltelijke sloop.

- Er wordt een foto (stuk A9) neergelegd waarop duidelijk te zien is dat de

terrasoverkapping werd verwijderd.

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering zoals aangepast in het pv van 5 juli 2023 enkel zonder voorwerp is wat betreft het betalen van de meerwaarde en het verwijderen van de terrasoverkapping. De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering voor het overige niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De herstellvordering is wat volgende aspecten betreft nog actueel en het herstel dringt zich op:

- *Het uitvoeren van aanpassingswerken:*
 - *het verwijderen van alle steenpuinverharding, zodat slechts maximaal 80 m² aan niet-noodzakelijke verharding overblijft;*
 - *de gedeeltelijk gesloopte constructies en hun afbraakmaterialen volledig van het goed verwijderen;*
- *Het herstel in de oorspronkelijke staat:*
 - *het verwijderen van het opgeslagen materiaal en materieel;*
- *Staken strijdig gebruik:*
 - *gebouwen niet langer gebruiken als sociocultureel/religieus centrum;*
 - *het goed niet langer gewoonlijk gebruiken voor de opslag van materiaal, materieel en afval;*
 - *het goed niet langer gewoonlijk gebruiken voor het stallen van wagens.*

De schade die door het bouw misdrijf is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan slechts worden opgeheven door de maatregelen zoals opgenomen in de herstellvordering die één geheel vormen. Het betalen van een meerwaarde voor deze inbreuken volstaat niet als herstelmaatregel. Het betalen van een meerwaarde herstelt de gevolgen van de misdrijven immers niet op een wijze die kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. Onder meer de onaanvaardbare mobiliteitsimpact en de hinder voor derden blijven bij de enkele betaling van een meerwaarde immers onverkort bestaan, zodat dit niet volstaat als herstel van de omgeving.

Er zou volgens beklagde een nieuwe regularisatieaanvraag ingediend zijn begin april 2024. Om dit aan te tonen wordt er een mail voorgelegd van 12 april 2024 van de architect aan met als onderwerp 'Gewijzigde doc & plannen cfr indiening dd 21/04/2024' en in de mail de mededeling dat in bijlage de gewijzigde documenten en plannen zitten die werden geüpload in het omgevingsloket. Verdere gegevens over deze eventueel indiende regularisatieaanvraag heeft de rechtbank niet. Beklaagde vraagt in die omstandigheden om een zeer ruime hersteltermijn op te leggen zodat intussen het resultaat van de nieuwe aanvraag kan afgewacht worden.

De rechtbank gaat niet in op deze vraag. Beklaagde heeft reeds twee

regularisatieaanvragen ingediend die geweigerd werden en zet ondertussen zijn activiteiten gewoon verder zonder vergunning waardoor er onder meer geluidshinder is voor omwonenden. De opgeslagen materialen en afval, onvergunde verhardingen en resterende betonfunderingen vormen een visuele smet waarmee eindelijk komaf moet gemaakt worden. Dit herstel verhindert ook niet dat er in de toekomst een moskee kan komen indien daar alsnog ooit een vergunning voor wordt verleend. Beklaagde moet echter beseffen dat de activiteiten moeten stoppen zolang dit niet het geval is.

De herstellende overheid stelt een hersteltermijn van vier maanden voor. Voor de aanpassingswerken en het herstel in oorspronkelijke staat komt gelet op de omvang van de werken een hersteltermijn van acht maanden passend voor. Voor wat betreft het staken van het strijdig gebruik is een termijn van twee maanden voldoende.

Nu beklagde in het verleden talmde om tot het herstel over te gaan en niet geneigd was om zijn activiteit vrijwillig te staken, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet-naleving van het bevel tot herstel. De gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde een dwangsom van 150 euro per dag vertraging. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklagde om tot herstel over te gaan.

Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit in casu de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken, watodeloze uitvoeringskosten voor de gemeenschap zou veroorzaken.

De lange tijd sedert dewelke beklagde al kon overgaan tot het herstel en de ruime termijn welke hem hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

De rechtbank machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklagde dit niet zelf binnen de gestelde termijn zou doen (art. 6.3.4, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

Het hof maakt zich de overwegingen van de eerste rechter over het herstel eigen. Er is nog steeds geen volledig herstel gerealiseerd, zodat de door de eerste rechter opgelegde herstelmaatregelen te bevestigen zijn.

De beklagde heeft voor het hof de noodzaak van dit herstel ook niet betwist, maar vroeg enkel haar een langere hersteltermijn te gunnen. De beklagde heeft echter al ruim de mogelijkheid en tijd gehad het herstel te realiseren. Nog veel meer tijd gunnen, zou haar strategie van voldongen feiten stimuleren. Het hof voorziet de hierna bepaalde hersteltermijn, die redelijk, proportioneel en realistisch is.

Het hof legt, op grond van de overwegingen door de eerste rechter aangehaald en het voorgaande, ook een dwangsom op, met de hierna bepaalde modaliteiten.

7. De burgerlijke partijen hebben zich voor het hof in conclusie aangesloten bij de herstellvordering van [naam] vroeg de beklaagde ook te veroordelen tot betaling aan hem van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in nakoming van de opgelegde herstelmaatregelen en het stakingsbevel. Elke burgerlijke partij vorderde om de beklaagde te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 1.000 euro, meer de intresten vanaf de datum van de feiten. Zij vorderen ook betaling tot hun kosten.

Aldus stelden de burgerlijke partijen incidenteel beroep in overeenkomstig artikel 203, § 4, Wetboek van Strafvordering. Dit beroep is ontvankelijk.

Anders dan de beklaagde stelt, zijn de burgerlijke partijen er niet toe verplicht hun vordering te steunen op motieven van ruimtelijke ordening. De vordering van de burgerlijke partijen strekt enkel tot schadeloosstelling voor de schade veroorzaakt door de bewezen misdrijven. Tot deze schadeloosstelling kan ook het herstel in natura behoren, zoals door de beklaagde gevorderd door zich aan te sluiten bij de herstellvordering van de overheid, of deze voor hen zelf ook te formuleren.

Dat [naam] er openlijk extreemrechtse ideeën zou op nahouden, verandert niets aan zijn recht om schadeloosstelling te vragen. Ook het feit dat [naam] aan een andere zijde van het perceel woont, belet niet dat hij schadeloosstelling vordert en kan verkrijgen, voor zover hij schade leed als gevolg van de feiten. Hetzelfde geldt voor [naam] die op [naam] woont. Dit staat er niet aan in de weg dat hij een zekere schade leed als gevolg van de bewezen feiten.

De burgerlijke partijen leden als gevolg van de bewezen misdrijven een zekere schade in de vorm van hinder. Omdat deze schade niet nauwkeurig te bepalen is, begroot het hof deze in billijkheid en redelijkheid op 250 euro voor elke burgerlijke partij. In dit bedrag is het verloop van de tijd sedert het ontstaan van die schade en het gevolg daarvan op het schadebedrag al uitgedrukt, zodat er op dit bedrag slechts interesten verschuldigd zijn vanaf de dag van dit arrest en er geen vergoedende interesten op verschuldigd zijn vanaf een datum die de dag van het arrest voorafgaat. Tevens legt het hof op vordering van de burgerlijke partijen dezelfde herstelmaatregelen op als deze op vordering van de overheid. Het hof verleent [naam] geen recht op een dwangsom.

De beklaagde is gehouden tot betaling van de kosten van de burgerlijke partijen, met inbegrip van de rechtsplegingvergoedingen, zoals hierna bepaald. Het hof volgt daarbij de begroting zoals die door de eerste rechter werd overwogen.

De burgerlijke partijen werden bijgestaan door eenzelfde raadsman, zodat de toegekende rechtsplegingsvergoedingen hen samen toekomen.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzig het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A, B, C, D, E1, E2, E3 en E4 samen tot een geldboete van 2.000 euro, verhoogd met deciem tot 16.000 euro;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 298,98 euro in eerste aanleg en 251,33 euro in beroep;

herstelvordering:

beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur lastens de
beklaagde het herstel van het perceel gelegen
te kadastraal gekend als
niet te worden impliceert:

- Het uitvoeren van aanpassingswerken:
 - o het verwijderen van alle steenpuinverharding, zodat slechts maximaal 80 m² aan niet-noodzakelijke verharding overblijft;
 - o de gedeeltelijk gesloopte constructies en hun afbraakmaterialen volledig van het goed verwijderen;
- Het herstel in de oorspronkelijke staat:
 - o het verwijderen van het opgeslagen materiaal en materieel;
- Staken strijdig gebruik:
 - o gebouwen niet langer gebruiken als sociocultureel/religieus centrum;
 - o het goed niet langer gewoonlijk gebruiken voor de opslag van materiaal, materieel en afval;
 - o het goed niet langer gewoonlijk gebruiken voor het stallen van wagens;

en dit wat de aanpassingswerken en het herstel in de oorspronkelijke staat betreft binnen een termijn van twaalf maanden vanaf de dag dat dit arrest in kracht van gewijsde is, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in nakoming van dit bevel en wat het staken van het strijdig gebruik betreft binnen een termijn van twee maanden vanaf de dag dat dit vonnis in kracht van gewijsde is, onder verbeurte van een dwangsom van 4.000 euro per vastgestelde overtreding na het verstrijken van de termijn van twee maanden;

machtigt overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de gemeente Zelzate tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel.

op burgerlijk gebied:

veroordeelt de beklagde tot betaling aan de
burgerlijke partij van een bedrag van 250 euro, vermeerderd met de
gerechtelijke intresten vanaf de dag van dit arrest tot de dag van betaling, aan de wettelijke
intrestvoet;

veroordeelt de beklagde tot betaling aan de
burgerlijke partij van een bedrag van 250 euro, vermeerderd met de
gerechtelijke intresten vanaf de dag van dit arrest tot de dag van betaling, aan de wettelijke
intrestvoet;

veroordeelt de beklaagde tot betaling aan de burgerlijke partij van een bedrag van 250 euro, vermeerderd met de gerechtelijke intresten vanaf de dag van dit arrest tot de dag van betaling, aan de wettelijke intrestvoet;

beveelt op vordering van de burgerlijke partijen lastens de beklaagde het herstel van het perceel gelegen te kadastraal gekend als

hetgeen impliceert:

- Het uitvoeren van aanpassingswerken:
 - o het verwijderen van alle steenpuinverharding, zodat slechts maximaal 80 m² aan niet-noodzakelijke verharding overblijft;
 - o de gedeeltelijk gesloopte constructies en hun afbraakmaterialen volledig van het goed verwijderen;
- Het herstel in de oorspronkelijke staat:
 - o het verwijderen van het opgeslagen materiaal en materieel;
- Staken strijdig gebruik:
 - o gebouwen niet langer gebruiken als sociocultureel/religieus centrum;
 - o het goed niet langer gewoonlijk gebruiken voor de opslag van materiaal, materieel en afval;
 - o het goed niet langer gewoonlijk gebruiken voor het stallen van wagens;

veroordeelt tot betaling van de kosten van de burgerlijke partijen met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.800 euro in eerste aanleg en 1.883,72 euro in beroep;

wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

|

Kosten eerste aanleg: **€ 298,98**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 57,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 32,62
Dagv. BP'n:	€ 97,86

€ 228,48

+ 10 % : € 22,85

Totaal : **€ 251,33**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer en plaatsvervangend magistraat en in openbare rechtszitting van **12 september 2025** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier